

Sygn. akt IV P 38/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Monika Kałużna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 maja 2017 r. we W.

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo- (...). J I. i A. S.

o diety i ryczałty za noclegi

I. zasądza od strony pozwanej Przedsiębiorstwa Handlowo- (...). J I. i A. S. na rzecz powoda P. K. kwotę 5.492,76zł (pięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

- 2.768,60 zł od dnia 01.09.2016r. do dnia zapłaty,
- 2.724,16 zł od dnia 01.10.2016r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia) kwotę 275zł tytułem kosztów sądowych, od uiszczenia których powód był zwolniony na podstawie ustawy;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.650zł.

UZASADNIENIE

Powód P. K., pozwem z dnia 14.12.2016r. (data stempla pocztowego), domagał się zasądzenia od strony pozwanej – Przedsiębiorstwa Handlowo- (...) sp. j. I. i A. S. w B., kwoty 5.492,76zł tytułem należnych diet i ryczałtów za miesiąc lipiec i sierpień 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 2.768,60 zł od dnia 01.08.2016r. do dnia zapłaty i od kwoty 2.724,16 zł od dnia 27.08.2016r. do dnia zapłaty, oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu żądania pozwu wskazał, że był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony jako kierowca, przy czym warunki wynagrodzenia określone zostały w regulaminie obowiązującym od dnia 01.04.2015r., zgodnie z którym należności za podróże służbowe poza granicami kraju obejmowały dietę na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia i innych wydatków w kwocie 15 euro za dobę podróży służbowej bez względu na kraj delegowania oraz ryczałt za nocleg w wysokości

30 euro bez względu na kraj, w którym pracownik odbiera nocleg w ramach odpoczynku dziennego i tygodniowego, z tym, że odpoczynek nie może być krótszy niż 9 godzin. Podał dalej, że w miesiącu lipcu i sierpniu 2016 roku wykonywał pracę na rzecz pozwanego bez jakichkolwiek zarzutów jednak otrzymał tylko wynagrodzenie podstawowe bez świadczeń dodatkowych gwarantowanych w regulaminie wynagradzania i dalej, że pozwana utrudnia mu zatwierdzenie rozliczeń na podstawie, których jest wypłacane wynagrodzenie, a które powinno być przez niego podpisane, poprzez nieudostępnienie mu ich. Podniósł dalej, że w dniu 23.09.2016r. wezwał pozwaną do wypłaty należnego wynagrodzenia jednak pozwana zignorowała je nie przedstawiając żadnego stanowiska w sprawie.

Nakazem zapłaty z dnia 21.12.2016r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nakazał stronie pozwanej, aby zapłaciła powodowi kwotę 5.492,76zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

- 2.768,60zł od dnia 01.08.2016r. do dnia zapłaty,
- 2.724,16zł od dnia 27.08.2016r. do dnia zapłaty,

i kwotę 675zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz na rzecz Skarbu Państwa kwotę 68,75zł tytułem części opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód jest zwolniony z mocy ustawy, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, albo wniosła w tym terminie sprzeciw. (k. 29)

Od wydanego nakazu zapłaty strona pozwana wniosła sprzeciw, w którym zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła, jak należy przyjąć z treści sprzeciwu, o oddalenie powództwa a także o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Przyznając fakt zatrudnienia powoda na stanowisku kierowcy zarzuciła, że podczas wykonywania przez powoda pracy dochodziło do naruszenia przez niego obowiązków pracowniczych a w szczególności w dniu 18.12.2015r. został on zatrzymany do kontroli przez inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego, w wyniku której stwierdzono, że powód posłużył się kartą kierowcy wystawioną na S. K. co stanowiło poważne naruszenie prawa. Podała, że w związku ze stwierdzonym naruszeniem (...) Wojewódzki Inspektor (...) w P. decyzją z dnia 18.12.2015r. nałożył na powoda karę pieniężną w kwocie 8.900zł, która została uiszczona przez pozwaną wobec bezskuteczności odwołania w konsekwencji czego powód w sposób umyślny doprowadził do wyrządzenia pozwanej szkody. Zarzuciła dalej, że powód nie rozliczył się z odbytych podróży i z powierzonego mienia. Nadto w odniesieniu do okresu objętego żądaniem pozwu podniosła, że powód nie wykonał ciążących na nim obowiązków i nie rozliczył podróży co uniemożliwia rozliczenie i wypłatę jakichkolwiek należności z tego tytułu.

W ustosunkowaniu do wniesionego sprzeciwu powód, w piśmie procesowym z dnia 21.02.2017r., zarzucił, że nie podlegają prawdzie twierdzenia pozwanej o niewłaściwym wykonywaniu przez niego obowiązków służbowych bądź o nierozliczeniu się z powierzonego mienia. Niezależnie od powyższego zarzucił, że podnoszone w tym zakresie twierdzenia strony pozwanej w żaden sposób nie podważają zasadności roszczenia objętego złożonym pozwem tym bardziej, że pozwana nie zaprzeczyła faktowi nie wypłacenia mu należnego wynagrodzenia i nie zaprzeczyła wysokości tegoż roszczenia. Przyznając fakt nałożenia przez (...) Wojewódzki Inspektorat (...) w P. kary pieniężnej na pozwaną jak również fakt, iż w odrębnym postępowaniu kwestionuje zasadność inicjatywy procesowej pozwanej z uwagi na fakt, że kara nałożona została na pracodawcę nie zaś na pracownika zarzucił, że kwestia ta nie ma żadnego wpływu na zasadność jego roszczenia o wynagrodzenie za pracę a to wobec treści art. 87 k.p., który formułuje zasadę, że potrącenie należności z wynagrodzenia pracownika wymaga pisemnej zgody pracownika. Podał, że jeżeli pracodawca nie uzyskał tytułu wykonawczego na potrącenie należności w związku z poniesioną szkodą, nie wykazał wysokości szkody i nie uzyskał pisemnej zgody pracownika na dokonanie potrącenia z jego wynagrodzenia to brak jest podstaw do dokonania potrącenia. Wskazując na powyższe powód zarzucił, że po

stronie pozwanej brak było jakichkolwiek uprawnień umożliwiających skuteczne i zgodne z prawem powstrzymanie się od wypłaty na jego rzecz należnego mu wynagrodzenia.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Strona pozwana, na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców, prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której zajmuje się m.in. towarowym transportem drogowym pojazdami wyspecjalizowanymi i uniwersalnymi, działalnością pozostałych agencji transportowych oraz sprzedażą detaliczną paliw do pojazdów silnikowych na stacjach paliw.

Dowód:

- odpis z KRS strony pozwanej, k. 32-34 i 42-44

Powód P. K. był zatrudniony u strony pozwanej w Przedsiębiorstwie Handlowo- (...) sp. j. I. i A. S. w B. na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 25.05.2016r. na czas określony od dnia 26.05.2016r. do dnia 22.11.2018r., na stanowisku kierowcy, w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem płatnym w sposób i na warunkach określonych w regulaminie czasu pracy i wynagradzania pracowników, przy czym wynagrodzenie zasadnicze powoda wynosiło 1.650zł brutto a poza wynagrodzeniem zasadniczym powodowi przysługiwały inne składniki określone w regulaminie wynagradzania.

Dowód:

- umowa o pracę na czas określony, k. 10

- przesłuchanie powoda, k. 78-81

Zgodnie z obowiązującym u strony pozwanej regulaminem wynagradzania pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku kierowcy i wykonującemu zadania przewozu w ramach transportu drogowego poza stałym miejscem świadczenia pracy w ramach polecenia wyjazdu służbowego przysługuje zwrot kosztów podróży służbowych za okres delegowania, przy czym warunki ustalania i wypłacania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju określa się na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej określającego wysokość oraz warunki ustalania tych należności, w polskich złotych z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju. (§ 13 ust. 1 i 2 regulaminu wynagradzania)

Z tytułu zagranicznych podróży służbowych pracownikowi przysługuje zwrot kosztów tej podróży, na które składają się:

- należność tytułem zwiększonych kosztów wyżywienia i innych wydatków, tj. dieta w wysokości 15 euro za dobę podróży służbowej bez względu na kraj delegowania,
- ryczałt za nocleg w wysokości 30 euro bez względu na kraj, w którym pracownik odbiera nocleg w ramach odpoczynków dziennego i tygodniowego, przy czym dzienny odpoczynek nie może być krótszy niż 9 godzin. (§ 13 ust. 3 regulaminu wynagradzania)

Wypłata należności za podróże służbowe dokonywana jest w terminie do ostatniego dnia następnego miesiąca za poprzedni miesiąc, w którym pracownik przedłożył rozliczenie kosztów podróży służbowych. (§ 13 ust. 5 regulaminu wynagradzania)

Dowód:

- regulamin wynagradzania, k. 72-77

- przesłuchanie powoda, k. 78-81

Powód wykonywał pracę na rzecz strony pozwanej w okresie lipca i sierpnia 2016 roku.

W lipcu powód przebywał w podróży służbowych w okresie:

- od dnia 11.07.2016r. do dnia 22.07.2016r.,
- od dnia 25.07.2016r. do dnia 31.07.2016r.

W sierpniu powód przebywał w podróży służbowych w okresie:

- od dnia 01.08.2016r. do dnia 04.08.2016r.,
- od dnia 08.08.2016r. do dnia 12.08.2016r.,
- od dnia 13.08.2016r. do dnia 14.08.2016r.,
- od dnia 16.08.2016r. do dnia 19.08.2016r.,
- od dnia 22.08.2016r. do dnia 26.08.2016r.,

Dowód:

- karty pracy wraz z rozliczeniem, k. 11-14
- karty wyjazdów, k. 15-16
- listy przewozowe, k. 17-22
- miesięczne karty pracy za lipiec i sierpień 2016 roku, k. 6 i 70
- rozliczenie diet i noclegów krajowych i zagranicznych za lipiec 2016 roku, k. 65
- rozliczenie diet i noclegów krajowych i zagranicznych za sierpień 2016 roku, k. 71
- przesłuchanie powoda, k. 78-81

Z tytułu wynagrodzenia za pracę strona pozwana wypłaciła powodowi wyłącznie wynagrodzenie zasadnicze w kwocie:

- 1.360,69 zł netto – za lipiec 2016 roku,
- 1.334,39zł netto – za sierpień 2016 roku.

Strona pozwana nie wypłaciła powodowi należnych diet i ryczałtów z tytułu podróży służbowych za lipiec oraz sierpień 2016 roku.

Dowód:

- polecenia przelewu, k. 23-24
- listy płac za lipiec i sierpień 2016 roku, k. 64 i 69
- przesłuchanie powoda, k. 78-81

Należne powodowi wynagrodzenie z tytułu diet i ryczałtów za noclegi, z tytułu podróży służbowych za okres lipca 2016 roku wynosi 2.768,60 zł brutto.

Należne powodowi wynagrodzenie z tytułu diet i ryczałtów za noclegi, z tytułu podróży służbowych za okres sierpnia 2016 roku wynosi 2.724,16zł brutto.

Ostatnią podróż służbową w lipcu 2016 roku powód realizował w okresie od dnia 25.07.2016r. do dnia 31.07.2016r. natomiast w sierpniu 2016 roku w okresie od dnia 22.08.2016r. do dnia 26.08.2016r. Karty drogowe oraz wszystkie rozliczenia związane

z wyjazdami służbowymi powód przekazywał stronie pozwanej niezwłocznie w dniu zakończenia danej podróży służbowej.

Dowód:

- rozliczenie diet i noclegów krajowych i zagranicznych za lipiec 2016 roku, k. 65
- rozliczenie diet i noclegów krajowych i zagranicznych za sierpień 2016 roku, k. 71
- przesłuchanie powoda, k. 78-81

Pismem z dnia 14.09.2016r. strona pozwana wezwała powoda do niezwłocznego rozliczenia z powierzonego mienia przewożonego w terminie 22-26.08.2016r. pojazdem strony pozwanej oraz do zwrotu dokumentów CMR w nieprzekraczalnym terminie 2 dni od daty otrzymania wezwania.

Pismem z dnia 21.09.2016r. strona pozwana wezwała powoda do niezwłocznego rozliczenia z powierzonego mienia przewożonego w terminie 13-18.08.2016r. pojazdem strony pozwanej oraz do zwrotu dokumentów CMR w nieprzekraczalnym terminie 2 dni od daty otrzymania wezwania.

Pismem z dnia 23.09.2016r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty diet za okres lipca i sierpnia 2016 roku oraz należnego ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy w wymiarze 7 dni, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

Dowód:

- pismo strony pozwanej z dnia 14.09.2016r., k. 46
- pismo strony pozwanej z dnia 21.09.2016r., k. 45
- wezwanie do zapłaty z dnia 23.09.2016r., k. 25

Decyzją (...) Wojewódzkiego Inspektora (...) z dnia 18.12.2015r. nałożona została na stronę pozwaną kara pieniężna w wysokości 8.900zł.

W dniu 29.07.2016r. strona pozwana wystawiła notę obciążeniową nr 24/07/2016, w treści której poinformowała powoda, że kara pieniężna w wysokości 8.900zł zostanie zrekompensowana z należnościami za podróże służbowe.

Na poczet w/w należności w kwocie 8.900zł strona pozwana zaliczyła należności z tytułu podróży służbowych należne powodowi za lipiec i sierpień 2016 roku.

Nakazem zapłaty z dnia 09.12.2016r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie sygn. akt IV Np 218/16, nakazał pozwanemu P. K., aby zapłacił stronie powodowej Przedsiębiorstwu Handlowo- (...) sp. j. I. i A. S. w B. kwotę 8.900zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14.11.2016r. do dnia zapłaty i kwotę 1.001,25zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym kwotę 900zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, albo wniósł w tym terminie sprzeciw.

Od wydanego nakazu zapłaty pozwany P. K. wniósł sprzeciw. Postępowanie w sprawie (aktualnie sygn. akt IV Pm 27/17) nie zostało prawomocnie zakończone.

Dowód:

- nota obciążeniowa nr 24/07/2016, k. 68

- nakaz zapłaty Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 09.12.2016r. w sprawie sygn. akt IV Np 218/16, k. 47

- sprzeciw i dokumenty, w aktach sprawy Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych - sygn. akt IV Pm 27/17 (poprzednio: IV Np 218/16)

- przesłuchanie powoda, k. 78-81

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało, w przeważającej części, na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów w tym w szczególności na odpisie z KRS pozwanej, umowie o pracy zawartej na czas określony, regulaminie wynagradzania obowiązującym u strony pozwanej, kartach pracy wraz z rozliczeniem, kartach wyjazdów, listach przewozowych, miesięcznych kartach pracy powoda za lipiec i sierpień 2016 roku, poleceniach przelewu, listach płac za lipiec i sierpień 2016 roku, rozliczeniu diet i noclegów krajowych i zagranicznych za lipiec 2016 roku, rozliczeniu diet i noclegów krajowych i zagranicznych za sierpień 2016 roku, pismach strony pozwanej z dnia 14.09.2016r. i z dnia 21.09.2016r., wezwaniu do zapłaty z dnia 23.09.2016r., nocie obciążeniowej nr 24/07/2016, nakazie zapłaty Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 09.12.2016r. w sprawie sygn. akt IV Np 218/16 i wniesionym od niego sprzeciwie bowiem żadna ze stron postępowania skutecznie nie zakwestionowała ich prawdziwości i wiarygodności. Również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich waloru dowodowego.

W szczególności Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania waloru dowodowego dokumentów złożonych przez stronę pozwaną w postaci rozliczenia diet i noclegów krajowych i zagranicznych za lipiec 2016 roku oraz rozliczenia diet i noclegów krajowych i zagranicznych za sierpień 2016 roku, a w konsekwencji i do kwestionowania zawartych w nich wyliczeń przysługujących powodowi diet i ryczałtów za noclegi z tytułu podróży służbowych. W tym zakresie Sąd uwzględnił przede wszystkim okoliczność, iż niewątpliwie skoro strona pozwana sporządziła w/w wyliczenia to musiała dysponować odpowiednią w tym zakresie dokumentacją umożliwiającą ich naliczenie, w przeciwnym bowiem razie nie złożyłaby ich. Co istotniejsze także pełnomocnik powoda nie kwestionował wyliczeń zawartych w sporządzonych i złożonych do akt sprawy dokumentach w postaci rozliczenia diet i noclegów krajowych i zagranicznych za lipiec 2016 roku oraz rozliczenia diet i noclegów krajowych i zagranicznych za sierpień 2016 roku. Tym samym zawarte w nich wyliczenia stanowiły podstawę do dokonania ustaleń faktycznych w zakresie należności z tytułu podróży służbowych należnych powodowi za lipiec i sierpień 2016 roku, bez konieczności dopuszczania na powyższą okoliczność dowodu z opinii biegłego sądowego i to tym bardziej, że żadna ze stron nie wносиła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się również na zeznaniach powoda, ograniczając w tym zakresie do jego zeznań dowód z przesłuchania stron a to wobec nieusprawiedliwionego niestawiennictwa strony pozwanej (wezwaną celem przesłuchania pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania) na termin rozprawy wyznaczonej na dzień 11.05.2017r. (mimo prawidłowego wezwania) i braku wykazania niemożności stawiennictwa na w/w termin

rozprawy a nawet uprawdopodobnienia niemożności stawiennictwa, mimo reprezentowania w toku postępowania przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego.

W tym zakresie Sąd uznał, iż za taką okoliczność nie może być uznane samo oświadczenie pełnomocnika pozwanej zawarte w piśmie procesowym z dnia 15.05.2017r. - zawierającym

wniosek o otwarcie zamkniętej rozprawy na nowo i dopuszczenie dowodu z przesłuchania przedstawiciela strony pozwanej I. S. -, iż niestawiennictwo I. S. nie było możliwe z uwagi na kolizję obowiązków służbowych, skoro strona pozwana powyższej okoliczności – kolizji obowiązków w żaden sposób nie wykazała i nawet nie uprawdopodobniła. Nadto nie uszło w tym zakresie uwagi Sądu, iż w złożonym sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty strona pozwana wносиła o dopuszczenie dowodu

z przesłuchania stron nie oznaczając imiennie osoby, która ma być przesłuchana

w charakterze strony pozwanej. W konsekwencji powyższego wezwanie do stawiennictwa na wyznaczony termin rozprawy celem przesłuchania wysłane i doręczone zostało stronie pozwanej, co nastąpiło już w dniu 15.02.2017r. (potwierdzenie odbioru, k. 61), przy czym wezwanie odebrał A. S. a zatem osoba uprawniona (wspólnik) – zgodnie z KRS pozwanej – do reprezentowania spółki. Powyższa zaś okoliczność ma tym istotniejsze znaczenie, że pozwala na uznanie, iż strona pozwana nie tylko została prawidłowo wezwana na termin rozprawy ale i, że nawet przy przyjęciu niemożności stawiennictwa na termin rozprawy jednego z wspólników reprezentujących strona pozwana mogła być reprezentowana na wyznaczonym terminie przesłuchania stron przez drugiego z wspólników reprezentujących spółkę. Tym samym niestawiennictwo strony pozwanej na terminie rozprawy

w dniu 11.05.2017r. uznać należało za nieusprawiedliwione. Z uwagi na powyższe okoliczności i fakt, że na rozprawie w dniu 11.05.2017r. Sąd dopuścił dowód z przesłuchania stron, który to dowód ograniczył do przesłuchania powoda, na okoliczność okresu

i warunków zatrudnienia powoda oraz zakresu rozliczeń stron brak było podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanej o otwarcie zamkniętej rozprawy.

Sąd przy tym w całości dał wiarę zeznaniom powoda jako spójnym, logicznie uzasadnionym a przy tym korespondującym z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Dokonując oceny zasadności żądania pozwu podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, iż w niniejszej sprawie bezspornym i nie kwestionowanym przez strony postępowania był fakt zatrudnienia powoda u strony pozwanej w okresie objętym żądaniem pozwu na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony.

Tym samym niewątpliwie, zgodnie z art. 22 § 1 k.p. w zw. z art. 80 § 1 zd. I k.p., strona pozwana obowiązana była do wypłacenia powodowi należnego mu wynagrodzenia za pracę za lipiec i sierpień 2016 roku – wraz z wszystkimi jego składnikami, tym bardziej, że jak wynika z przeprowadzonych ustaleń faktycznych w tym zwłaszcza z kart pracy wraz z rozliczeniem, kart wyjazdów, listów przewozowych oraz miesięcznych kart pracy powoda za lipiec i sierpień 2016 roku powód w okresie tym wykonywał pracę na rzecz strony pozwanej.

Jak wynika przy tym z przeprowadzonych ustaleń faktycznych w okresie zatrudnienia u strony pozwanej powód wykonywał czynności na stanowisku kierowcy zaś należne mu wynagrodzenie za pracę obejmowało, zgodnie z zawartą umową o pracę i obowiązującym

u strony pozwanej regulaminem wynagradzania, wynagrodzenie zasadnicze oraz diety

i ryczałty za noclegi w związku z realizacją zadań przewozu w ramach transportu drogowego, w ramach podróży służbowych.

Należne powodowi wynagrodzenie z tytułu podróży służbowych obejmujące diety

i ryczałty za noclegi wynosiło przy tym, jak wynika z złożonych przez stronę pozwaną

a niekwestionowanych przez powoda dokumentów w postaci rozliczenia diet i noclegów krajowych i zagranicznych za lipiec 2016 roku oraz rozliczenia diet i noclegów krajowych

i zagranicznych za sierpień 2016 roku: 2.768,60 zł brutto – za lipiec 2016 roku i 2.724,16zł brutto – za sierpień 2016 roku. Co istotniejsze wobec faktu, że ostatnią podróż służbową

w lipcu 2016 roku powód realizował w okresie od dnia 25.07.2016r. do dnia 31.07.2016r. natomiast w sierpniu 2016 roku w okresie od dnia 22.08.2016r. do dnia 26.08.2016r., zaś karty drogowe oraz wszystkie rozliczenia związane z wyjazdami służbowymi przekazywał stronie pozwanej niezwłocznie w dniu zakończenia danej podróży służbowej należne mu diety i ryczałty strona pozwana obowiązana była wypłacić mu w terminie do dnia 31.08.2016r. – w zakresie wynagrodzenia należnego za lipiec 2016r. oraz w terminie do dnia 31.09.2016r. – w zakresie wynagrodzenia należnego za sierpień 2016r. Jak wynika bowiem

z treści § 13 ust. 5 regulaminu wynagradzania obowiązującego u strony pozwanej wypłata należności za podróże służbowe dokonywana jest w terminie do ostatniego dnia następnego miesiąca za poprzedni miesiąc, w którym pracownik przedłożył rozliczenie kosztów podróży służbowych.

Strona pozwana nie wypłaciła powodowi należnego wynagrodzenia z tytułu podróży służbowych a obejmującego diety i ryczałty za noclegi w związku z czym uzasadnione było uwzględnienie żądania pozwu.

Sąd zważył w tym zakresie, iż strona pozwana, mimo obciążającego ją w tym zakresie obowiązku dowodowego, nie wykazała, aby powód wadliwie wykonał czynności (usługi transportu) w zakresie powierzonych mu obowiązków, co mogłoby uzasadniać stosowanie regulacji art. 82 § 1 k.p. Wprawdzie między stronami postępowania toczy się aktualnie odrębne postępowanie przed tym Sędem, w którym to postępowaniu strona pozwana domaga się zasądzenia od powoda kwoty 8.900zł tytułem odszkodowania – w związku z nałożoną na pozwaną karą pieniężną jednak powyższe nie może rzutować na prawo powoda do wypłaty należnego mu wynagrodzenia za pracę i to tym bardziej, iż roszczenie strony pozwanej będzie podlegało rozstrzygnięciu w toku odrębnego postępowania sądowego. Nadto podkreślenia wymaga, iż gdyby powód faktycznie wadliwie wykonał powierzone mu czynności – usługi transportu co miałyby skutkować pozbawieniem go prawa do wynagrodzenia na podstawie art. 82 § 1 k.p. to strona pozwana nie wypłaciłaby mu również wynagrodzenia zasadniczego. Tymczasem w stanie faktycznym niniejszej sprawy ten składnik wynagrodzenia został powodowi w całości wypłacony.

Wobec treści przepisu art. 87 k.p. brak było również, w ocenie Sądu, podstaw do dokonania przez stronę pozwaną potrącenia z należnego powodowi wynagrodzenia za pracę (diety i ryczałty za noclegi) kwoty 8.900zł bowiem należność ta, będąca aktualnie dopiero dochodzona przez stronę pozwaną od powoda w odrębnym postępowaniu sądowym, nie jest objęta dyspozycją przepisu art. 87 § 1 i § 7 k.p. zaś strona pozwana nie wykazała również aby uzyskała pisemną zgodę powoda na dokonywanie potrąceń z należnego mu wynagrodzenia za pracę innych kwot co mogłoby uzasadniać dokonywanie potrąceń na podstawie przepisu

art. 91 § 1 k.p.

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku i zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.492,76zł (tytułem diet i ryczałtów należnych za lipiec i sierpień 2016 roku) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 2.768,60 zł od dnia 01.09.2016r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 2.724,16 zł od dnia 01.10.2016r. do dnia zapłaty, opierając orzeczenie o należnych odsetkach ustawowych na treści art. 481 k.c. oraz treści § 13 ust. 5 regulaminu wynagradzania.

Ponad zasądzoną kwotę Sąd powództwo oddalił. (punkt II wyroku)

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w punkcie III wyroku Sąd oparł na treści art. 98 k.p.c. i art. 100 k.p.c. uwzględniając fakt, że powództwo uwzględnione zostało w przeważającej części i oddalone jedynie w niewielkim zakresie co do żądania zasądzenia odsetek, co w ocenie Sądu uzasadniało obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w sprawie. Na koszty poniesione przez powoda złożyło się wynagrodzenie jego pełnomocnika w stawce 1.350zł.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w punkcie IV wyroku znajduje oparcie w art. 108 k.p.c., art. 98 k.p.c., art. 100 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).

W toku postępowania powód był zwolniony od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 powołanej ustawy. Żądanie pozwu podlegało uwzględnieniu w przeważającym zakresie, w związku z czym

nie budzi wątpliwości, iż strona pozwana jest stroną, która - w rozumieniu art. 98 k.p.c. - proces przegrała, co winno uzasadniać obciążenie jej kosztami postępowania w zakresie opłaty sądowej, która w niniejszej sprawie wyniosła 275zł.

Rozstrzygnięcie o rygorze natychmiastowej wykonalności zawarte w punkcie

V wyroku Sąd oparł na treści art. 477² § 1 k.p.c. uwzględniając dalej fakt, iż wysokość jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda wynosiła 1.650zł.